

Sygn. akt V CSK 15/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa T. Ś. i R. J. (poprzednio: F.)
przeciwko Szpitalowi nr [...] w S. oraz P. S.A. w W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej: Szpitala nr [...] w S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 439/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącego na rzecz powodów solidarnie kwotę
1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, orzekając na skutek apelacji pozwanego - Szpitala nr [...] w S., zmienił zaskarżony wyrok przez zmianę początkowej daty naliczania odsetek oraz częściowe oddalenie powództwa

o ich zasądzenie, oddalając apelację w pozostałej części. W skardze kasacyjnej pozwany zaskarżył to orzeczenie w części oddalającej jego apelację, wskazując na wydanie go z naruszeniem: art. 381 k.p.c. w związku z art. 382 k.p.c., art. 278 § 1 k.p.c., art. 6 k.c. i art. 391 § 1 k.p.c.; art. 232 zd. 2 k.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. i art. 391 k.p.c.; art. 445 § 1 k.c.; art. 361 § 1 k.c.; art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 363 § 2 k.c. i art. 455 k.c.; art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 445 § 1 k.c. Na tej podstawie wniósł on o uchylenie orzeczenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania. W odpowiedzi na skargę powodowie wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie - o jej oddalenie oraz o orzeczenie o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak w niej zwłaszcza podstaw, na które wskazał skarżący - oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz potrzeby wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego rozumieć należy stan, w którym skarga ta jest uzasadniona w stopniu ewidentnym, co możliwe jest do stwierdzenia już na pierwszy rzut oka, bez konieczności prowadzenia złożonych rozumowań (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, nie publ. oraz z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ.). Pojęciu temu nie odpowiada wskazany przez skarżącego problem merytorycznej oceny przez Sąd Apelacyjny opinii biegłego i przyjęcie ustaleń odmiennych od jej treści. Jak wskazuje dalsza część uzasadnienia, argument ten sprowadza się w istocie do stwierdzenia, że Sąd drugiej instancji - dostrzegając sprzeczność pomiędzy opiniami biegłych - zobowiązany był do dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłego. Problem oceny wartości dowodowej opinii biegłych (oraz potrzeba ich ewentualnej weryfikacji w drodze dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii) leżą w polu swobody sądu powszechnego, dokonującego ustaleń faktycznych. Z tego

powodu, samo twierdzenie o przyjęciu określonej oceny w tym zakresie i przeprowadzeniu bądź odmowie przeprowadzenia dowodu z kolejnej opinii biegłego, nie wystarczają samodzielnie do wykazania, że skarga kasacyjna była uzasadniona w stopniu oczywistym.

Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawa wywołującego rozbieżności w orzecznictwie wymaga sprecyzowania przez skarżącego istoty wątpliwości oraz wskazania rozbieżnych stanowisk przyjmowanych w tym zakresie przez judykaturę (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 kwietnia 2015 r., I CSK 691/14, nie publ.). Wniesiona skarga kasacyjna odpowiada tym wymaganiom - jako sedno problemu wskazując istnienie znacznej liczby rozbieżnych orzeczeń (w tym zwłaszcza wypowiedzi Sądu Najwyższego) dotyczących początkowej daty naliczania odsetek od zasądzonego świadczenia odszkodowawczego. Problem ten nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z innego względu. Należy pamiętać, że kontrola kasacyjna prawomocnych orzeczeń służyć ma przede wszystkim realizacji celu publicznego, wykraczającego poza jednostkowe interesy stron konkretnego postępowania. W wypadku przesłanki wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. interes ten wyraża się w porządkowaniu przez Sąd Najwyższy wykładni dokonywanej przez sądy, służąc tym samym zwiększeniu pewności stosowania prawa. Równocześnie jednak - co oczywiste - rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno stwarzać szanse, że cel ten będzie mógł zostać zrealizowany przynajmniej w części. W wypadku skargi, stanowiącej obecnie przedmiot oceny, warunek ten nie może być spełniony. Zajęcie przez Sąd Najwyższy stanowiska co do terminu obliczania odsetek stanowiłoby jedynie dodanie kolejnej wypowiedzi do istniejącego już zbioru orzeczeń, nie porządkując go ani nie ujednolicając w jakimkolwiek stopniu. Na tle instrumentów, za pomocą których porządek prawny może rozwiązywać problem tego typu rozbieżności skarga kasacyjna byłaby więc nieskuteczna - nie mogąc zrealizować tym samym swojego podstawowego, publicznego celu.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie zawiera natomiast żadnych odniesień do przesłanki istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), również wymienionej przez skarżącego w kontekście początkowego terminu naliczania odsetek od zasądzonego świadczenia odszkodowawczego.

Z opisanych wyżej powodów kwestia ta – także oceniana przez pryzmat istotnego zagadnienia prawnego - nie uzasadniałaby jednak przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i art. 109 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.